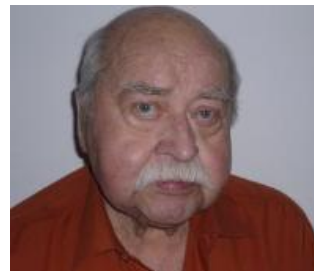

WŁODZIMIERZ WISZNIEWSKI

ur. 1934; Łask

BIOGRAM ŚWIADKA HISTORII

Włodzimierz Wiszniewski urodził się 5 maja 1934 roku w Łasku, zmarł 14 października 2019 roku w Lublinie. Pochodził z rodziny prawniczej. Był synem Włodzimierza Wiszniewskiego seniora i Ireny Czajkowskiej. Miał zmarłego przedwcześnie brata, reżysera, Wojciecha Wiszniewskiego (1946-1981), pseudonim „Szajbus”. Był ojcem scenarzysty i reżysera filmowego oraz teatralnego Tomasza Wiszniewskiego (1958–2016) oraz urodzonego w 1964 roku Marka Wiszniewskiego. Z powodu problemów, jakie sprawiał w szkole podstawowej w Łodzi, przez dwa lata uczył się w szkole Zakonu Pijarów w Krakowie. Następnie zdał egzaminy do średniej szkoły ogrodniczej pod Łodzią. Wobec faktu likwidacji szkoły, przeniósł się do łowy Żagańskiej koło Żagania, gdzie dokończył edukację i zdał maturę oraz otrzymał dyplom technika ogrodnika ze specjalizacją sadowniczą i kwaciarską. Po ukończeniu szkoły otrzymał nakaz pracy w Łodzi, gdzie podjął zatrudnienie w Prezydium Powiatowej Rady Narodowej. Prowadził tam trzy działy: ogrodnictwo, rośliny przemysłowe, zielarstwo. W prezydium pracował jedynie przez rok, po czym zaczął tańczyć w Zespole Pieśni i Tańca Ziemi Łódzkiej, gdzie spędził około dwóch lat. Następnie zdał egzaminy do Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej im. Leona Schillera w Łodzi, którą ukończył w 1957 roku. W 1955 roku, podczas V Światowego Festiwalu Młodzieży i Studentów w Warszawie, poznał swoją przyszłą żonę Elżbietę Pajączkowską, w niedługim czasie absolwentkę stomatologii Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. Żona po studiach rozpoczęła pracę w mobilnym ambulansie dentystycznym na terenie Lubelszczyzny, kiedy więc w 1957 roku Włodzimierz Wiszniewski otrzymał propozycję pracy w Teatrze im. J. Osterwy, przyjął ją, i oboje zamieszkali w Lublinie. Jak sam mówił: „Przyjechałem do Lublina biedny jak mysz kościelna. Nie mieliśmy nic. Nędza pełna. Ale radość życia była” Nim żona otrzymała mieszkanie na ul. Narutowicza 64 (dwa pokoje z kuchnią), przez dłuższy okres mieszkali w niewielkim pokoiku wyasygnowanym przez teatr (pozbawionym bieżącej wody i toalety). Jego pierwszą rolą w Teatrze im. Juliusza Osterwy, była rola Don Feliksa w „Wędce Feniksany” (3 października 1957 roku) Lope de Vegi w reż. Jerzego Golińskiego. Od tej premiery nieprzerwanie związany był już ze sceną Osterwy, gdzie zagrał w sumie w około 100 premierach. W 2008 roku przeszedł na emeryturę, mimo to nadal grywał w przedstawieniach. Podczas swojej długiej kariery aktorskiej występował również w Teatrze Telewizji i w Teatrze Polskiego Radia oraz w filmach i serialach. Przez wiele lat współpracował również z lubelskim kabaretem „Czart”

Jako aktor debiutował 6 listopada 1956 roku rolą „Doktora”w spektaklu dyplomowym: „W małym domku” Tadeusza Rittnera. Był osobą niezwykle pogodną i towarzyską, często wspominał swoich współpracowników i przyjaciół oraz ludzi związanych z Teatrem J. Osterwy: Jerzego Torończyka, Krzysztofa Torończyka, Stanisława Mikulskiego, Jana Machulskiego, Zofię Modrzewską, Marię Bechczyc-Rudnicką, Ignacego Gogolewskiego, Kazimierza Brauna.

Autor biogramu	Mateusz Czekaj, Piotr Lasota
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"